

עורך משנה, כיתוב :
אורי סלע
מ"מ הכתב הראשי :
עמנואל פרת

עורך משנה, תבנית :
נח
הצלם הראשי :
דן, ברנע,

חברי מערכת :
מיכאל אלמון, דוד ארנון, משה כרמלי, יחיאל כשן, יהודה נבאי, נצה נבי, אוסטר טאבור סילבי קשת

ציירי שער :
נסחלי כום, שלמה בנדור, שמואל בק, שרנא חיל זאב ליסמן, סלים סנור, סאול קור, גרס רוסטליד

מ"מ ראש מערכת ירושלים :
זאב הרץ

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב ניקוס 6, תל אביב (ליד תיאטרון "אהל")
ת.ד. 136, טל. (ומני) 48785
מקו המברקים: "עולמפרס"
מ"ל: העולם הזה בע"מ

מורסם :
דפוס ישראל בע"מ ת"א.

לילי גלילי

מדי שבוע בשבוע נערכים על שולחנות המערכת כתביד שונים, פרי יצירתם של קוראים, מתקני-עולם, סופרים-שטרס-נתגלו וסתם גראפומנים. זוהי צרת כל המערכות, ולרובן יש תרופה פשוטה מאד: של המערכת.

מכיוון שאני עצמי הייתי פעם, לפני אי אלה שנים, קורבן של סל המערכת, קבעתי בראשית קיומה של מערכת זו חוק: של המערכת לא יבוא במקום העורך, התוצאה היא שחברי המסכנים נאלצים לעבור כל שבוע על עשרות סיפורים, שירים, תזכירים, פואמות ותוכניות מדעיות. כמעט כל אלה משעממים עד מוות. אולם פעמים מתגלית שושנה בין החוחים.

לילי גלילי

לפני כמה שבועות קפץ עורך הכיתוב מכסאו, כנשך נחש, וצעק: "מי זו לילי גלילי?" איש לא ידע מי זו לילי גלילי, וכך גם נאמר לו, בתוספת הערה אחת או שתיים שאיש אינו מעוניין לדעת.

אולם עורך הכיתוב ניפנף באוזני כתביד, בהשמיצו קולות מוריס שונים של התפעלות. קראנו את כתביד וחורנו על השאלה: "מי זו לילי גלילי?" כי כתביד, על אודות כלב שגדרס למות, היה אחד הפליטונים הטובים ביותר שזכינו לקראם בשנים האחרונות.

שלחנו הזמנה בהולה לפי הכתובת שהיתה מסומנת על כתביד. חכינו שמלחמת היום תתפרץ למערכת סופרה נגשית. מכוערת ככל האפשר, השפך של שולחנו תריסר כתביד נוספים. במקום זה ענה לנו קול דממה דקה. הגברת המסתורית לא הראתה סימני התפעלות כל שהם.

סילבי קשת

בינתיים שמרנו את כתביד במגירה. כי אין אנו אוהבים לפרסם דברים שאין אנו יודעים מי כתבם. שמא יתברר שמאחורי השם מסתתר סופר ידוע, הרוצה בעילום שם? כעבור שבועיים הופיעה במשרד צעירה חיונית שמשכה כמה מבטים במערכת, המערכת ברובה מרוקקים. רוקקים אלה, שאחדים מהם סובלים עדיין מן הדעה הקדומה הטפשית כי החכמה והיופי אינם יורדים יחד לגופה של בחורה אחת, נדהמו כשהצעירה העירה, בקול שקט, כדבר מובן מאליו, ששמה לילי גלילי.

מאז שאלת, מן הסתם גם אתה "מי זו לילי גלילי?" האסון הוא שאין הרבה מה לספר. לילי היא צעירה טיפוסית לגמרי: חיפאית בת 24, צברית דור שני. במלחמה היתה חובשת ביחידה קרבית, ומאז, לדבריה, הא "מתבטלת". תכונותיה הם בעיקר שליליות: אין היא חולמת על נסיעה לחוץ-לארץ, אין היא חושבת להתחתן עם בחור עשיר, אין היא רוצה להיות פקידה במשרד-החוק, ואין היא אוהבת להצטלם בעתון (התצלום שלפניך נחטף כמעט בחשאי עלידי הצלם, שעה שהיתה עסוקה בשיחה).

אם סבר משהו כי הצבריות הזו חסרות הומור, הרי עליה לבקש סליחה מלילי. ההומור שלה, שהוא צברי ונשי באופן בולט, דומה וכבר קנה לו מקום משלו בלב הקוראים.

ניצה גבי

אם כבר מדברים אנו על הגבירות במערכת, זו ההזדמנות להציג לפניך את סילבי קשת, גם היא אחת התגליות האחרונות של העולם הזה.

סילבי נכנסה אלינו לפני כמה חודשים כמגינה. התר- שמו ממנה מיד: באווירה של מכונות מטרתות פועלים עצבניים, מתחיות מפרכת והתרגויות מתמידות, האופיי- גית לכל דפוס של עתון, השליטה סילבי חיש מהר גן עדן חייכני. היא כמעט התגברה על מכת שגיונות-הדפוס, הפועלים קיבלו מידיה בהכנעה מורה את העמוד המתוקן בפעם העשירי ואחתי.

אחרי שהעלינו את סילבי לדרגת עורכת-משנה לעיני דפוס, כשליטה יחידה בממלכה שהיתה רגילה לאכול את עורכיה, נתגלו בה כמה סגולות נוספות, ביניהן חוש-הומור וכוסר- אבחנה. לקחנו אותה בחשבון לתפקידים נוספים.

ההזדמנות באה החודש, כשיצאו מיכאל אלמון וניצה גבי, עורכי מדור הקולנוע, לסיוור באירופה. בו יבקרו בפסטיבלים הבינלאומיים לסרטים ויחדשו את הכרתם את עולם הקולנוע האירופי. סילבי תפסה את מקומם לפני שבועיים, מבלי שהרגשת בכך בכלל.

סילבי גולדה בעיר הצרפתית ליל, הגיעה לארץ כשהיא בת 5. השבוע מלאו לה 23 שנים. חניכת בית-ספר אליאנס בחיפה, היתה סירת בחישה חיפה, בחורה יחידה משר זמן מה, בגוד קרבי מפורסם של חטיבת הכרמל, שם קראו לה, משום מה בשם חיה. בגוד הכירה את בעלה. מאז 1949 היא נשואה לו מאד.

השבוע קיבלתי גם דרישת שלום מניצה גבי, הפתח תקוואית הבלונדית. היא הכניסה דרישת-שלום לקוראי העולם הזה לתור בקבוק, וזקה אותה-לים במיצר מסינה. המכתב, מקומם לגמרי, הגיע עתה לארץ כנראה בעזרת דייגים איטלקיים.

איש השנה

המאורע המרכזי בחיי עם ישראל בשנת תשי"ג היה ללא ספק ניתוק וחיזוק היחסים עם רית המועצות. לפיכך יש לבחור באישיות אשר גידלה את העניינים בשפת זה מאחורי הקלעים — ד"ר שמואל אלישיב.

אריה בן-יצחק, רמת-גן
המפקד רב גינזבורג, שהציל את חיי פיקודיו...
שאל משה, תל-אביב

הרי הצעתי לאנשי תשי"ג:
איש השנה: מוסאק.
האיש הצעיר: רב גינזבורג, אשר הוכיח כי ה- נוער מוכן עדיין להקריבה.
איש המסורת: יעקב שאלתיאל, שהציע את נבחרת הכדורסל הישראלית למקום חמישי באלי- פות אירופה.
איש התיאטרון: אהרן מסקין, עבור הוצעתו בתחום ועקי ארץ אהובה.
איש המסורת: אבא קובנר, עבור ספרו פנים אל פנים.
איש המדיניות: אליעזר ליבנה, שהציער מפא"י לקראת הצ"כ.
איש המשפט: שמואל תמיר, שידע להגן גתי- בנה רבה במשפטים מסובכים.
איש הכנסת: רוטטום בסטוני, שעזב וחזר לי- מק"ם.

איש עתונות: ברנר נאדל, עבור הקורתו היסודי דות בכרשת כלומה פרנקל ומעצרו בקשר לספוט העתונאי, אשר הצליח להשיגו כשעת פיצוץ הצי- דות הסובייטית בתל-אביב.
איש הדיו: יצחק שמעוני, עבור החידו המיו- סימלי ואשרי המאזין.

דן ארי, רמת-גן

מה אתה יודע?

הנני תומך נלהב של עתונכם מאז ומתמיד. כפי- ידע לאחר השיכולים והתקונים האחרונים שי- הכנסתם, הרי העולם הזה מהווה, לדעתי, את השי- ביעד הטוב, המעניין והרציני היחיד במדינה. ס"ד- רת דרשמות על סברה מינית הכטיחה רבות בי- ראשיתה. הכל היה עשוי בטוב טעם ובלי הזמנה, אולם שאלונכם האחרון — "מה אתה יודע על- המין" — היה ממש מעלי.

אתמר מילר, תל-אביב
המין, המין, ושוב המין. מליון גליון מתגלגל העדין בכעיה זו. מה דעתכם על תשבץ מיני? מרדכי דן, צה"ל

עם תשובות משמאל למין?

חרפת קוביבה

במש צמרמורת עברה בנופי. האין זו חרפה שכל בבר עם חיי הולקוסם המפורס של חלק ניכר מהתושבי המדינה, קיים כפר בישראל אשר תושביו כובדים מחוסר מים כנלל אייכותלתם שלשל לירה וחצי לחודש?

חרפת קוביבה — זהו כתב אשמה לא כלפי מו- סרוד המדינה וחברת מקורות — אלא בראש ורא- שונה כלפי הקהל הישראלי המסתכל בשויון: פשו- בציבים של אלפי עומי- חדשים, הרעבים לפת- לום. חרפת קוביבה — חרפתנו היא! א- המוסדות אינו יכולים לחרות ממסורת העקי- רגית הממלכתית, בכדי לא ליצור תקדים העלול לסכן את משק המדינה — יש כמון מקום לנו לפקול. אני פונה כזה אליכם ליום מנבית למסן- תושבי קוביבה ושתאזו בדרישה לקהל לתרום לפי- יכולתו ואם מעל ליכולתו, להקלת מצבם הקשה של 1800 תושבי הכפר.

ברור לי שמיפעל זה לא יפתור את בעית המ- צוקה הכלכלית השוררת במדינה בכלל, ובין העני- לם החדשים, בפרט, אבל אם אין באפשרותנו לפ- תור — הרי שחלק, אנו יכולים, ומצויים. הנני מצרף לירה וחצי, כתשלום עבור מים ל- חייש אחד לאחת המשפחות האומללות שבכפר ונבזה אני פותח את המנכית.

מ. ג., סמל משטרה

חמש-חמשי-ר

היה היה איש, שמו אמיר, שניסה לחבר חמשי-ר. אך הנה — כמה צר — הענין לא נסגר. נשארנו לו שורות למכור — (ואז הוא לא ידע איך לנמור את כל הענין ואיד- לקרוא לזה חמשי-ר וקער והוספה ונער ולבסוף הוא החליט: זה לא שיר).

אורי ארנון, חיפה

בצדק.

האם רצוי לאפשר במדינה נישואין אזרחיים שלא באמצעות הרבנות?

כן. כל מי שרצה בכך — בכפשה, אולם אין לעשות מזה קדרום לחסור בו. לדעתי, נישואין באמצעות הרבנות — זהו הקשר החי עם היהדות. הדת היהודית, ההורים, ההורות גורמים וכו'. קורא ותיק, כפר-סבא

לא. משום שרק בנישואין באמצעות הרבנות קיימת ההתייבות מוסרית הדדית בין בני הזוג, מה שאין כן בנשואין אזרחיים בהם ההתחייבות איננה של ממש ונקל להתחמק במנה ככל עח שרוצה בואת אחד הצדדים.

חיים גולדברג, תל-אביב
לא... הראיה: מספר הנירושין אצל חל שבאנו בברית נשואין על-ידי מוסר דתי מוסר במספרו מאשר אצל אלה הבאים בברית במוסר אורחי- תיים ליפשיץ, תל-אביב

כל אדם, כאשר הוא אדם, לא יעבור על חוקי ההכרה ויגרום לירידת המוסר, גם אם הנישואין לא יערכו על-ידי רב...

ש. ב. א., חיפה
כן — ואפילו חיוני. איני דתי — מדוע אסכול את כל הטכס הזה, שאינו דתות? בוראי שזה כשור גם בחוק נירור- שיו, לדעתי, הזכנים היושבים בדיון חסרים מושג מיני וחברתי מתקדם.

גם אשין יותר מהר באם אסכיר לשוטט (הרב) כי אשתי מכשלת בשבת במשך כשענה כי אין התאמה בינינו.

רבי יוסף ארנץ, צה"ל
גם כנערה דתית, תשובתי — כן. בהחלט. יהיה זה מיוחד לחיי אדם לכצע צעק מכריע, בסמך שאין הוא רוחש לו הערכה או כבוד, והמנדר להכרת, אם לזכיו נשואים הם חוזה — יבוצעו יד.

אלה איתן, ירושלים
זוהי חוכמה של מדינה דמוקרטית ומתקדמת, המסכבת את חוסש מצפונם של תושביה. יהיה זה בלתי-הוגן, בלתי-צודק ובבלתי-דמוקרטי לכסוף את השיטות הרבני על ציבור שהוא ברוח, בהשקפתו, במושגיו, במינהגיו, רחוק מאד מההירות הדתית-שמרנית ואשר עצם המונחים ככו- כהריו-שאליו, סבילת מקום, והדלקת נרות לנשים — ידע לו, ואשר בשום פנים אינו יכול להשלים עם הפסילה האכזרית של נשואין בין בני עורו- שונות.

שלום זמיר, תל-אביב

תהיה זו כפירה בדרכי המוסר היהודי, המבוסס בחלקו הנדול על הלכות הנשואין, ועל כן יש לצי- שוש שבעקבות נשואין אלה יבואו נשואי תערוג- עם הנונים, נשואים כבתר — ולא מן הנמנע הוא שתביעות לנרשיון יחסכו מעשי יומיום.

רצוי ואפשר לקיים במדינה נשואין אזרחיים, שלא באמצעות הרבנות. כי אני הייתי מסרד נשואין בחיפה עשר שנים וכעת לא רוצים הרבנים לאפשר לי לסרד נשואין למרות כל בקשותי.

יעקב חי עזר, חזן ביה"ח אוינץ, חיפה
בושו לכם הכרי המערכת! האם זאת השאלה של היום? האם ברצונכם לצרף עוד מעמר אחד לגודו מחוסרי העבודה בארץ? עזבו את הרבנים הקדושים לשדוד בחתונות כרצונם הם. שרופרם זה תנוול מעיני חובבי תיאטרון את המחזה של הרב השממון עם החידו הקופי הקורא להורי החתן: "עוד! תנו עוד!"

רחמים ברוך, לוד

הויכוח השלישי במדור זה יהיה עם הנדשא:

האם הקבוצ כיום הוא הנושא העיקרי לגשמה החלוצית הקוראים המבקשים להשתתף בו ישלחו את דעותיהם (לא יותר מ-50 מלה) עד יום 3.9.53, למערכת, העו- לב הזה, ת.ד. 136, תל-אביב. על המעפפה נא לציין: "שאלון מס. 3".

העולם הזה

השבועון המצויר לאינפורמציה

10 דרכים מעשיות כיצד להשיג אדמה ולעבד אותה בלי הוצאות

- (1) גש לכפר איקס (מול בית-איקס), בדוק אם בית המוכתר מוצא חן בעיניך, ר- אם האדמה נטועה כראוי, בדוק במשרד החקלאות את היבול בעשרים-השנים האחר- רונות.
- (2) גש בלילה וזרוק רי- מון בבית היהודי הקרוב כי- יותר. אין צורך להעמיס מע- מסת יתר על מצפונך — ה-

רימון יכול להיות רימון- סרף. בכל זאת בדוק תחילה אם הבית ריק מאדם. זהירות לא תזיק.

(3) הבא כלב משטרה, הו- ביל אותו ברצועה לכפר איקס. אם לכלב אין שכל, תן לו משיכה בצוואר. הוא יבין את הרמז.

(4) אסור את בעלי המס- עים הטובים ביותר למש- חודש הקטיף, לצרכי חקירה- (5) בשבועיים הקרובים, התאונן חמש עשרה פעם (לי- פחות) לפני המשטרה, ובצי- קר לפני נציגי העתונות, על גניבות מסתננים, המוצאים מחסה בכפר.

(6) אסור את המוכתר, תן לו לעמוד על הידיים משך 24 שעות. אם הוא נופל, הו- שם אותו באי-שיתוף פעולה בנישול עצמו.

(7) אחרי כל אלה לא יהיה